

PARCELE DE TEREN
400 - 500 mp

0721 - 338 - 900

Flacăra Roșie

se aprinde din prima!

Săptămânal arădean de opinii, dezvoltări, pamflet și sport

www.flacara-rosie.ro

Senior editor: Lajos NOTAROS

Manager general: Silviu TURC

EDITORIAL

Ai da presa noastră

Teofil GRĂDINARU

Cred că lumea jurnalistică arădeană — așa cum și cât mai e ea — trece prea ușor peste fenomenul West TV. Trec peste cauza fenomenului și mă aplec mai mult asupra efectului. Concluzia clară este că, printr-o decizie din pix, o întreagă redacție a fost pusă pe tușă. Știu, înțeleg principiul capitalist: cine plătește are putere totală de decizie, dar nu suntem în acel capitalism sălbatic al secolului XIX, când angajații erau asimilați cu mașinile, iar abolirea sclavagismului era doar de fațadă. Suntem în secolul XXI, unde angajații au și drepturi, iar ziaristii ar trebui tratați cu mai mult respect. Sintagmele „A patra putere în stat”, respectiv „Căinele de pază al democrației” n-ar trebui să intre în desuetudine.

Într-un fel, desființarea redacției West TV, ca măsură de pedepsire a unor vinovați, seamănă cu o metodă de pe vremea lui Stalin și Beria: împușcăm toți posibiii sau probabili suspecti numai ca vinovatul să nu scape. Iar decizia directorului general, patron acționar majoritar sau ce-o fi pe-acolo, de a le oferi ziaristilor suspendați (deocamdată nu sunt disponibilizați, ci doar suspendați pentru trei luni) posibilitatea de a lucra în fabrică, seamănă cu o metodă de reeducare din vremurile lui Dej sau Ceaușescu. Pe vremuri, la Petroșani, Petrița, Vulcan, Lupeni sau Uricani, fotbalistii ce jucau pe-acolo erau pe hârtie angajați la mină, luau salarii imense pentru acele vremuri și erau considerați idoli locali. Dar după vreun meci prost, amenințarea „șefului” de-atunci, de obicei cu funcție politică era similară cu a „capitalistului” de la Astra: „De mâine s-a zis cu boieria. Vă bag în mină, dacă mai jucați așa”. Ce mi-e mina de atunci, ce mi-e strungul sau boghiul de-acum.

De asemenea, nimeni nu dorește să vadă dincolo de decizie. Ce a dus la această hotărâre bruscă? Mulți înclină să creadă că acea șmecherie de antedatată a unui ziar pentru trucarea unei licitații ar fi dus la acest deznodământ. Dar, repet, cred că acela a fost motivul, nu cauza în sine. Postul TV funcționa din ce în ce mai găfâit, mai puțin atractiv. Titulatura de „regional” ar fi trebuit să-i confere patronului o mediatizare regională prin care acesta să-și vândă produsele măcar în această zonă, dacă nu în toată țara. Uităndu-ne în jur, doar Aradul și Bucureștiul au achiziționat tramvaie de la Astra (că acesta este produsul, de fapt) ceea ce înseamnă puțin, foarte puțin. Și, atunci, din rațiuni financiare, poate și de alt tip, patronul a decis să închidă prăvălia. I-a lipsit argumentul. Care i-a venit subit (și suspect de facil) odată cu buclucașa licitație.

Totul s-a potrivit ca o mânășă și, din păcate, cei care plătesc sunt jurnaliștii trustului, majoritatea dintre ei nevinovați!

P.S. Un caz similar s-a petrecut recent în Ungaria. Nepszabadsag, cel mai titrat ziar din țara vecină, a fost închis fără prea multe explicații, de la o zi la alta, de către patronat. De văzut asemănările.

Așa-i când mergi taur și te-ntorci bou...

„Regele” Falcă, retrogradat vistiernic

Visul arădenilor este ca Falcă să plece din Arad așa cum a venit: cu o pungă de un leu.

În care să aibă strictul necesar: pastă de dinți, BIC-uri, un prosop și săpun. Mult săpun, ca să aibă ce scăpa pe jos, la dușuri

Să fie asta începutul sfârșitului? Al lui Falcă, desigur, care a venit acum circa 20 de ani în Arad cu o pungă de un leu. Apoi, o fulminantă ascensiune, marcată de un mandat de președinte la tineret — întâi pe județ, apoi la nivel național — în vechiul PD, vicepreședinte la Consiliul Județean, apoi patru mandate de primar al municipiului, iar ca bonus funcția de președinte al filialei locale a PDL, devenit (doar cu numele) PNL. La care adăugăm și alte acumulări, o grămadă de bani în conturi proprii, oamenii influenți care-l sprijină și pe care-i sprijină.

Acum, prin debarcarea lui Vasile Blaga, Gheorghe al nostru s-a și văzut președinte de partid la nivel național, propus automat pentru funcția de premier și (de ce nu?, la paranoia pe care a acumulat-o) de candidat la prezidențiale!!! Adică un fel de salvatore della patria al partidului. S-a și dus la București pe cai mari, așteptând parcă limuzina la aeroport, bașca Garda de onoare ca întâmpinare.

Când colo, n-a venit după el nici măcar mașina lui Schiau sau a lui Pistru, care-s deputați în exercițiul funcțiunii și au de unde. Cum Falcă are în buzunarul stâng un arici și în dreptul un cactus, probabil că s-a dus cu autobuzul. La partid, altă surpriză. În loc să fie primit ca salvatore della patria, Falcă a fost semimarginalizat, ba chiar ignorat de unii, în special de reprezentanți de frunte din vechiul PNL, care nu

i-au iertat ieșirile delirante și jignitoare, de-a lungul timpului.

Mai mult, Falcă a căzut până-n gât în capcana întinsă de conducerea centrală a partidului. I s-a propus să preia funcția de șef de campanie!!! Adică, un fel de vistiernic, de contabil, mult sub ceea ce și-ar fi dorit Falcă. O ofertă de nerefuzat, așa cum spun mafioții!!! Mai ales că oferta a fost ambalată frumos, gen „Știi tu Ghiță, că doar la voi, la Arad, a dat rezultate!” Ce să mai spună Falcă?

Dar capcana e mult mai adâncă... Să nu uităm că, înaintea lui Falcă, șef de campanie a fost și Blaga. Și, lui Blaga de acolo i s-a tras. E greu să faci o campanie de succes doar cu bani albi. Și o campanie națională nu e totuna cu aia de la Arad, unde Falcă face ce vrea, în cârdășie cu tot ce mișcă, inclusiv așa-ziișii adversari politici. La asta mai adăugăm și „scorul” pe care-l dau sondajele în dreptul PNL: 25%, deci eșec. Cam ce-ar putea repara Falcă?

Cam asta-i epopeea lui Falcă, care s-a dus taur la București și s-a întors bou. adică, pe înțelesul popular, l-au ușurat de cojones!!! Și asta cu zâmbetul pe buze

P.S. Trebuie să subliniem că dacă Falcă acceptă să fie șef de campanie (nu vedem cum ar putea refuza?!), va face „n” drumuri la București. OK, dar nu pe banii noștri. Deci, atenție la deconturi!

Fuga (VII)

Lajos NOTAROS

După ce ar trebui să-ți dai seama?, ai atacat-o în timp ce îți luai berea înapoi. Era Azuga, mândria berii românești multilateral dezvoltate, un motiv pentru unul din vestul țării să treacă spre Est Carpații. Așa se spunea, cel puțin. Ce să-mi dau seama?, s-a uitat Mia la tine cu ochii cât o gură sticlei de bere înainte să dea în clocot. Observația a fost, așadar, doar de dragul conversației, o pietricică de care să se-mpiedice gândul hoinar al apusului de soare. Că-s ungar. A, nu știu, a revenit ea plină de speranțe la pietricica de care a uitat. Să nu mă crezi chiar atât de proastă. Ai dat înțelegeră din cap, ea a continuat mai liniștită: Îmi dau seama că ungurii nu sunt negrii sau asiatici cu ochi migdalați, că nu se deosebesc fizic de noi, românii. Ba, se deosebesc, ai aruncat-o tu prompt, să vezi ce urmează. Cum adică, s-a oprit ea dezamăgită, tu nu te deosebesti cu nimic de cei de pe aici, ai putea trece drept unul dintre ei. E adevărat și nu chiar, ai spus tu după câteva clipe de tăcere, după care ti-ai întors fața drept spre ea. Soarele își trimitea ultimele raze străpungând norii sângerii de la poalele cerului. Îți imaginezi că în această, aproape crepusculară, lumină trebuie să arăți ca Nosferatu din filmul lui Fritz Lang. Da, a zis ea după o vreme. Se uita în ochii tăi, căutând ceva acolo despre care tu doar bănuiai ce ar putea fi. Ei, vezi, i-ai spus atunci: e doar o impresie. E doar la prima vedere. Obişnuința. Dar vorbești foarte bine românește, nici după accent nu te trădezi. Vorbesc relativ bine, foarte bine doar dacă accepți că sunt ungar, iar tu ai acceptat asta din start, chiar te-ai gândit că va urma ceva interesant. Realizând în timp ce spuneai asta că o iei razna din nou, te-ai oprit la timp. Neștiind exact motivul, a tăcut și ea preț de câteva cuvinte, după care a spus: poate, nu știu, complici lucrurile. Da, ai dat tu din cap: este problema mea cea mare, complic lucrurile. Spune-mi ceva în ungurește, a spus ea atunci, încercând să scoată discuția din fundătura unde ai împins-o de buna voie și nesilit de nimeni. Élet, i-ai zis dintr-odată, înseamnă viață. Provine dintr-o rădăcină care poate fi redusă la sunetul é, un e deschis și lung cum nu este în română, asemănător cumva cu é-ul final din italianul perché. Combinat cu consoane produce rădăcini care toate indică viața: éb, treaz, vigilent, probabil în legătură cu ép, adică întreg, ék, frumusețe, decor, él, trăiește, mai departe élet, cum am spus, viață,

dar poate fi și tăiş, ép, întreg, da?!, én, subiectul, adică eu, ér, vena dar și fir de apă sau aur, de unde și semnificația de valoros, érték, iar de aici verbul a înțelege, érteni, adică să distingi între ce are și ce nu are valoare, és e conjuncția și, ész e mintea, év e ca la ev, e timpul, anul, ét e alimentul, hrana, mâncarea, ceea ce întreține viața. Îți bați joc de mine, așa-i? Nu, de fel, i-ai spus în timp ce deveneau atent la zgomotele care veneau dinspre intrarea în club. Ea insista însă: nu se poate, ce spui tu este o poveste de adormit copiii. Hai, că n-avem timp acum, cred că vom pleca imediat de aici ai retezat-o încercând să deslușești ce se întâmpla mai încolo. Erau voci de scandal, voci pe care le-ai mai auzit, și întotdeauna în mijlocul lor se afla Nelu. L-ai zărit până la urmă, Bebe îl ținea de braț încercând să-l scoată din hol și din mijlocul unui grup de oameni agitați. Nelu părea baiul în persoană. Ceilalți din jurul lui, agitați și temători, fără să aiba curajul de a trece la acțiune. Hai, i-ai zis fetei, e cazul să o iei din loc. Mergeți înainte cu Bebe, vă ajungem din urmă. Sesizând sămânța de scandal s-a ridicat și ea în picioare uitându-se cu ochii căscați de neliniște spre portile mari de metal deschise încadrate de vitrine la fel de uriașe: Si tu, de ce nu vii? Du-te, i-ai spus mai apăsător, vom veni și noi. Între timp Bebe l-a tras pe Nelu în afara holului, grupul s-a mutat pe esplanadă, miezul agitat fiind repede înconjurat de un cerc al curioșilor așteptând deznodământul. Îl puteai auzi acum pe Nelu adresându-se cuiva cu o voce mult mai groasă ca de obicei: Bă, fraiere, nu vezi că tremuri? De ce nu te duci acasă la mămică să-ți dea chiloți curați? Hai, odată, nu te mai da viteaz, ai auzit-o și pe Bebe. Ai ajuns exact când trebuia. Bebe a ieșit din grup, lăsându-l singur, îndreptându-se spre prietena rămasă și ea singură pe treapta de jos a esplanadei. Nelu te-a văzut la marginea cercului de curioși. Stiai ce va urma: un pumn de nicăieri, fulgerător și apăsător în nasul fraierului din fața sa după care urletul lui Nelu: Valea! l-ai făcut loc printre cei care se uitau la cel care a încasat lovitura aflat acum în genuchi cu sângele șiroindu-i din nas. Ca unul care tocmai a sosit fără să realizeze ce se întâmplă ai închis breșa prin care s-a strecurat Nelu, aplecându-te spre victima care încă era în stare de șoc. Nelu a trecut val-vârtej printre cei care abia sosiseră să vadă bătaia, alergând din toate puterile spre cel

mai apropiat colț de clădire-bloc care îl putea ascunde de posibili urmăritori. Câțiva mai breji din cercul celui lovit încercau să vadă pe unde s-o ia după el, dar unul dintre ei care părea mai matur și experimentat a hotărât: Lăsați-l, îl prindem oricum, o știu bine pe Lia, stă la ea, probabil. Te-ai mai învârtit un pic printre ei, încercând să-ți dai seama exact de situație. Erau vreo cinci, dar doar doi păreau periculoși cu adevărat. Cel lovit care stătea acum pe ultima treaptă a esplanadei ținând o batistă la nas și cel care i-a oprit să-l urmărească pe Nelu. Dacă își amintea careva dintre ei că ați venit împreună putea să iasă urât, așa că n-ai mai insistat, fofilându-te lejer printre ceilalți, încercând să-ți amintești direcția din care ați venit spre club. După două colțuri a apărut și Nelu. A răsărit fără veste de undeva din parcul dintre blocuri de parca v-ati fi vorbit dinainte. Nu-i niciun pericol deocamdată, i-ai spus fără să-ți întorci capul spre el, dar știu de tine și de Bebe. Te vor vâna, asta-i sigur. Da, a spus Nelu vesel, ma vânează deja o armată întreagă de fraieri. Dimineața plecăm spre Nucet să n-o punem pe Bebe într-o situație delicată. Ne oprim la Târgoviste, ne întâlnim cu un amic și acolo, poate petrecem o noapte la el, revenim aici peste două-trei zile doar să ne luăm rămas bun, fraierii o lasă moartă până atunci, crezând că am fugit cu coada între picioare, iar Bebe e șmecheră destul să se descurce cu ei. Noi, adică, ai încheiat tu secvența lui Nelu, nu tu, noi. A înțeles imediat, s-a întors spre tine cu zâmbetul acela împrumutat din westernurile italiene: Hai, las-o moartă, și ce dacă am festuit-o, ce-ai vrea, să-mi smulg părul de pe piept. N-ai păr pe piept, i-ai spus zâmbind la rândul tău, considerând afacerea încheiată pe moment. Uite și fetele, l-ai auzit imediat după asta pe Nelu și într-adevăr, Bebe stătea cu mâinile la sân în fața voastră nițel mai încolo, lângă ea proaspăta ta cunostință oripilată de misterul limbii maghiare. V-ati oprit față-n față, Bebe se uita lung spre voi, schimbând din când în când privirea de pe el spre tine și invers. Nelu n-a rezistat prea mult, a început să rădă scurt și ritmic după care a terminat la fel de repede: Mia, nu, s-a uitat la fata care n-avea încredere în posibilitățile limbii maghiare. Da, a spus ea continuând râsul lui Nelu de unde l-a lăsat acesta în paragină.

Politică, nu administrație

Orlando TOADER

Am fost, după mulți ani, la o ședință a Consiliului Local Municipal (CLM). Nu singur, ci cu Romulus Dubăț, șeful de la „Flacăra Roșie”. Eram curioși să vedem cam ce se întâmplă într-o ședință a aleșilor arădenilor (a unei mici părți din totalul alegătorilor, mai bine zis). Iar curiozitatea ne-a fost „răsplătită” doar de obișnuita gâlceavă dintre putere și opoziție, pe marginea proiectelor de hotărâri aflate pe ordinea de zi. Proiecte care, să ne înțelegem, nu erau cine știe ce.

Unul ne-a atras, totuși, atenția (nouă, nu consilierilor!) și vizează un teren de la Boul Roșu pe care din informațiile noastre se știe deja că se va construi un bloc de locuințe cu parfum francezesc. Se știe de dinainte, deci, semn că afacerea a fost pusă la cale din timp, roțile unse bine, tot din timp, să nu fie probleme, piedici. Nici măcar comentarii în CLM să nu fie!

Au fost comentarii, în schimb, la proiectul de hotărâre privind desemnarea reprezentanților CLM în consiliile de administrație ale unităților de învățământ. Aici, vehemența criticilor opoziției a fost însă pe deplin justificată, pentru că reprezentanții respectivi sunt membri sau simpatizanți ai PNL (ex - PDL). Nu de duzină, ci șefi de organizații de prin cartiere, zone ale municipiului, astfel încât controlul politic asupra instituțiilor de învățământ să fie deplin. Așa că, dacă vor bani de investiții de la municipalitate, directorii, profesorii, învățătorii, până și femeile de serviciu vor vota cu PNL fără să crâcnească.

A mai fost și proiectul legat de bani, care — în pofida protestelor la fel de justificate ale opoziției — sunt manevrați în funcție de interesele celor aflați la butoane.

În fine, am mai rămas, după ședință, cu un gust amar, dat de aroganța cu care reprezentanții puterii i-au tratat pe cei ai opoziției. Aroganță împrumutată, în mod cert, de la edilul-șef Gheorghe Falcă, absent în ultima vreme de la ședințele CLM — astfel încât unii au început deja să se întrebe, pe bună dreptate, dacă nu cumva este bolnav...

Și încă ceva: Consilierii aștia, aleși de foarte puțini dintre arădeni, nu sunt reprezentativi, deși se bat cu cărămida în piept că reprezintă interesele Aradului. Excepție face Marin Lupaș, ales din postura de independent. În rest, o apă și-un pământ: Oameni care ar trebui să facă administrație, dar fac politică.

NEWSAR

Ce facem cu USR?

Deocamdată, la Arad, USR nu există. Cum nu există cam nicăieri în țară. Și totuși, vom avea extensia USB (acea celebră Uniune „Salvați Bucureștiul”) la nivel național? Grea întrebare. Sau, mai precis, greu răspuns.

intrat în acest carusel. Și, cică, strânge semnături pentru formațiunea încă nenăscută. Și, ca să respectăm în totalitate adevărul, Adi Wiener chiar poate întruchipa imaginea schimbării în politica arădeană. Așa cum, spre

Adi Wiener, de la M 10, la o listă de zece!

Mulți dintre „scăpătații” politicii arădene ar vrea să intre în USR sau măcar să se regăsească printre membri, convinși fiind că, odată ajunși în Parlament, vor ajunge la guvernare printr-o coaliție și, implicit, la niște posturi.

Mai nou, cică și Adi Wiener a

exemplu, și Bulumac ar putea fi aceeași imagine a schimbării, doar că a ales greșit și partidul și perioada. Important ar fi ca USR să nu permită intrarea în partid a unor doritori de funcții. Asta dacă într-adevăr USR Arad își dorește o nouă politică. Dacă nu, defilăm tot cu aceeași... Se aude, Adi?

Rubrica lui 'undercoavăru'

● Spărgătorul de boicot

Pentru că nu le-a convenit modul de abordare a unor puncte, Opoziția din Consiliul Județean a decis să boicoteze un anumit punct și să voteze împotriva la alte trei puncte. Opoziția, adică PSD și ALDE. Numai că unul dintre aldiști, fostul

președinte al filialei arădene, Mircea Purcaru, s-a făcut că plouă la apelul colegilor și a rămas în sală. Curaj pe el (și interes, desigur) mai ales că poate fi mazilit din Consiliu la o simplă semnătură a președintelui — a se citi retragerea sprijinului politic. Și, din iarnă, după ce în mod previzibil PSD și ALDE vor forma guvernul, s-ar putea să plece și din directoratul de la Îmbunătățiri funciare. Mare curaj, cam cât o indemnizație și-un salariu la un loc.

● „Dacă” s-a transformat în „când?”

Până mai acum vreo lună, arădenii pronosticau DACĂ Gheorghe Falcă va fi săltat sau nu de DNA. Acum, acest DACĂ s-a transformat în CÂND? Înainte sau după alegeri? Mai ales că Gheorghe al nostru e tot mai șubred în zona Bucureștilor. Cum bursa zvonurilor e oscilantă, vă mai plasăm una: cică Falcă investește în imobiliare. Direct sau indirect (deși indirect e periculos, că s-ar putea să fie țepuit) cumpără imobile. Unele pe străzi care — pură coincidență — sunt în plin proces de modernizare. De urmărit...

ANGAJĂM CONFECTIONERE PENTRU CUSUT, ÎNCHIEIAT TAPIȚERIE ȘI TRIPLOKISTE

condiții bune de lucru
salariu atractiv
tichete de masă
decontare transport

STR. CLUJULUI 187 (ALFA)
TEL. 0723 227 510

S.C. GABY S.R.L.

Horia MEDELEANU

Am cunoscut-o pe tanti Alice cu mulți ani în urmă, la Șiria. Acum nu mai trăiește, dar eu îi sunt dator aceste rânduri pentru lecția pe care mi-a dat-o atunci. A fost o lecție de istorie și de bun simț ardelenesc. Am fost la ea în urma unei reclamații că ar deține valori nedecarate la Oficiul pentru Patrimoniul Cultural Național. Aruncându-mi o privire asupra lucrărilor din casă mi-am dat seama imediat că era vorba de o pără ordinară. Am zâmbit și i-am spus: „Doamnă (i-am spus „tanti”, cerându-i voie, ulterior), nu posedăți bunuri care fac obiectul legii pentru ocrotirea „Patrimoniului Cultural Național”, voi scrie asta într-un proces verbal și nu veți mai avea

niciun necaz.” S-a ridicat de pe scaun și m-a privit drept în ochi și în clipa aceea am avut o revelație: doamna Alice semăna izbitor cu Crișan, cel din triada Horea, Cloșca și Crișan. I-am spus și ea mi-a replicat prompt: „Păi, sigur că da, fiindcă sunt strănepoata lui Crișan”. Am încrăenit. „Și pentru că tot umbli după bunuri culturale — a continuat ea — hai să-ți arăt ceva”. A scos apoi dintr-un sertar și mi-a arătat o diplomă de înobilare a colonelului Iulius Szabo de Satmary. „Și ce-i cu asta, tanti Alice?” — Ei, e un roman, domnule profesor”. După răscoala din 1784, neamurile celor trei căpitani s-au răspândit în diferite locuri pentru a-și

pierde urma. Carolina, fiica lui Crișan, s-a refugiat la Șiria. Aici l-a cunoscut pe cel cu care avea să se căsătorească și cu care a avut doi fii. Unul din ei a fost colonelul Iulius Szabo de Satmary din care se trage tanti Alice. În venele ei curgea sânge românesc, unguresc și... german! Vorbea perfect toate cele trei limbi.

Depănând aceste file de roman istoric, la un moment dat s-a ridicat în picioare, m-a privit din nou cu acea căutătură aspră a lui Crișan, din celebrul său portret de la Muzeul Brukenthal din Sibiu, și m-a întrebat: „Și-acuma spune-mi, eu ce sunt?” — Știu eu, tanti Alice, unguoaică, nemțoaică sau româncă?

Dumneata ce crezi că ești?” — „Eu? Eu cred că sunt ardeleană!” Lecția pe care mi-a dat-o nu o uit. Ardealul înseamnă români, maghiari, sași, șvabi, secui și încă alții. Dumneata, strănepoata lui Crișan, cu sânge românesc, maghiar și german, ne asigură că putem trăi împreună și în bună înțelegere. Numai să vrem și să fim călăuziți de bunul simț al lui tanti Alice.

P.S. În Iugoslavia, la Zrenjanin, am cunoscut-o pe Ileana Ursu Nenadici, strănepoata lui Nicolae Urs, zis Horea. Nu absolvise nicio școală românească, dar vorbea foarte bine românește.

E cald și bine la DJST?

Iar spuneți că suntem răi și avem ceva personal cu omul acesta. Dar nu e vorba de așa ceva, chiar din contră. Apreciam faptul că poate să fie implicat în atâtea proiecte și să le managerizeze așa cum poate el mai bine. Bine, nu știm exact cum își împarte ziua de lucru, că să fii și director la Direcția Județeană de Sport și Tineret, să fii și conducătorul absolut la UTA Bătrâna Doamnă și să te mai ocupi și de clubul tău privat Atletico Arad, nu e chiar ușor. Și toate acestea îți cam consumă din resurse, mai ales din cele ale timpului, că doar o zi are tot 24 de ore, indiferent că te numești Alexandru Meszar sau altfel.

Na, baiul nostru acum e altul. Am auzit că la meciul de la Timișoara dintre Poli și Steaua, cei de la Pecica au dus o grupă de juniori în tribunele stadionului Dan Păltinișanu. Adică i-a luat frumos de acasă, le-a dat și de păpică pe drum și i-au dus să vadă cum arată un meci

de liga întâi. Foarte frumoasă acțiune, de bun gust. Acum ne întrebăm, ceva de genul acesta nu ar putea să le treacă prin cap și celor de la DJST? Adică bine, hai să nu îi duci la Timișoara, să nu îi înveți să țină cu dușmanul. Dar ai și tu o echipă în liga a doua, chiar în orașul tău. De ce nu se face prin rotație o astfel de mișcare, ca rând pe rând copii din fiecare sat și sătuc al Aradului să fie duși la meciurile UTA-ei BD? Așa s-ar putea renaște spiritul utist în tot județul, așa ți-ai asigura o bază de suporteri pe viitor, așa ți-ai face o foarte bună acțiune de marketing atât pentru club, cât și pentru tine ca și instituție. Că doar vorba aia, tu le conduci pe amândouă, ieși câștigat din ambele variante. Și mai poți să îi duci și la baschet, chiar dacă acolo ar vedea copcii numai jucătoare din sătrinate, dar na. Sau nu știu, orice altă acțiune care să îți justifice ocuparea aceluia post. Măcar să

mimezi faptul că ești la conducerea acelei instituții, să mai apari cu un comunicat de presă, o conferință, ceva, orice. Că din ce se observă pe site-ul instituției nici măcar documentele oficiale nu le mai semnezi. Păi dacă se emit și alea atunci când tu ești la celelalte locuri de muncă ale tale, nu e vina ta!

Că ne gândim că în privința salariului există o promptitudine mult mai mare decât la acțiunile publice, acolo se iese în față, se bagă cardul, se scot banii, să fie bine. Dacă tot vorbim despre profesionalism, despre stăpînire a metodelor care au dus România unde au dus-o, de ce să nu începem cu noi? De ce să acceptăm o astfel de situație cameleonică dar să ne ținem ca mari profesioniști și oameni de bine? Doar pentru niște bani în plus? Vorba aia, banii tot vin că jucătorii se vând bine mersi...

A.D.

Colaborațiștii noștri

Nu îndur „enduro”!

Să fie clar din momentul... startului. Respect fiecare hobby, de la colecționarea șervețelor până la salturile cu coarda elastică, adică tot ce presupune pasiune, emoție și adrenalina de rigoare. Cu condiția, esențială din punctul meu de vedere, ca pasiunea celui alt să nu mă deranjeze.

Să intru direct în subiect, e vorba de enduro. S-a nimerit ca acum două săptămâni să iau la picior traseul Schitul Feredeu-Covăsânț-Ghioroc, pe creasta dealurilor, prin pădure. Hobby-ul meu fiind să iau un rucsac în spate și să mă plimb prin păduri și prin munți. Pe jos, o chestie cam ciudată în vremurile intense și triste pe care le trăim. Am fost însoțit de câțiva prieteni din Timișoara, convinși, de subsemnatul, că Munții Zărandului merită călcați. Și era gata să-i conving, ajutat de liniștea pădurii, de peisaj, de apa izvorului de la schit. Poveste calmă, plictisitor-idilică, dar totul

s-a schimbat în câteva zeci de fatidice secunde.

Liniștea a fost spartă de un val de bârâituri apocaliptice, iar cărarea a fost străbătută fulgerător de trei sau patru enduro motocicliști, maiestuoși în trecerea lor peste noi, amărați pietoni turistici aparținând unei epoci de mult dispărute. Nu le-am putut vedea fețele, dar sigur în spatele căștilor a apărut un rânjet superior, atunci când, trebuie să precizez, grație unor reflexe încă bune, am plonjat în tufe de lângă cărare. Am mulțumit cerului că nu am un alt hobby, vânătoarea, cred că înțelegeți de ce. De fapt ei trebuiau să mulțumească.

După șocul și buimăceala inerente, am înțeles că în zonă a fost un mega, extra, super concurs enduro, toți cei de aici fiind preveniți, grație unui comunicat, să fie atenți și să se ferească. Dar turiștii fraieri și animalele pădurii au ratat comunicatul și au scăpat fiecare

cum au putut. Ca și în cazul nostru.

Finalul? Prietenii mei din Timișoara mi-au explicat că deocamdată Munții Zărandului nu se pretează la turism normal. Cu rucsacul în spate, sau cu bicicleta, pe mult lăudatele, și de mine, trasee marcate. Iar mult

trâmbitata strategie județeană de promovare turistică e, scuzați expresia, un căcat în ploaie. Trăiască strategia enduro! Să alungăm din Munții Zărandului păsările, animalele și turiștii.

Trăiască zgomotul și caii putere!

D.C.

'ai dă presa mea!

A început sezonul balurilor, ARQ explodează. Online-ul patronat de Ghiță și condus de Glad, Gelu fiind, se pare, în concediu încă, se bazează pe munca lui Menomorut, zis și Vasile Țăran Dan, un personaj arădean demn de lucruri și zile mai bune. Vasile este într-adevar o figură cum se spunea pe vremea noastră, care este și vremea lui, un tip mai micuț așa dar iute ca glonțul patriei sub pălăria sa care te duce cu gândul la westernurile germane filmate în fosta Iugoslavie și după mustața sa unică pe aici care te pune pe gânduri de cum o vezi, oferindu-ți o dilemă neliniștitoare cel puțin.

Eu l-am întrebat odată cum reușește să se hrănească prin mustața aceea care parcă îi acoperă toată partea de jos a feței, el, onest ca întotdeauna în lucruri de bază, mi-a recunoscut că sunt probleme, mai ales cu supa cu tăieței. Dincolo însă de aceste bizari, Zărândan sau Sărândan este unul dintre jurnaliștii cei mai colorați al urbei, un zilier al informației mondene, un personaj de nelipsit de la balurile bobocilor din toamnele lungi ale ultimilor ani.

Fotografiile lui făcute cu miile sunt în același timp simboluri ale virtuților și servitiilor jurnalismului. Acum când numărul de clickuri ține în viață câte o redacție, balurile lui Sărândan țin în viață ARQ, oferindu-le celor din redacție senzația că lucrează la un ziar. Cel care lucrează efectiv este însă doar Vasile cel hătru cu nelipsitul său aparat foto. Că de fapt ARQ este în viață doar datorită lui Ghiță Falcă și va fi doar atâta timp cât îi folosește lui este o altă mâncare de pește, oricum lipsită de gust pentru Sărândan cel apolitic.

Cu toate acestea mustața aceea uriașă și privirea șugubeață de sub bolurile pălăriei ascunde o poveste ciudată, o dramă latentă. Vasile Sărândan este scriitor și poet în travesti, un adevărat aventurier al minții și imaginației, un literat eșuat ascuns după tonele de fotografii de adolescenți plini de coșuri și adolescente care se visează modele la Milano sau Paris. Atunci însă când se apucă de scris, ochiul atent poate întrezări sclipirea aceea pe care o vezi doar în textele celor care își pun viața în slujba cuvântului.

Petre, mastercheful zonei de vest, asaltat de admiratoare din București. Aici, Daniela Crudu. Cu dedicație de la Romi și Tifi

Ultima producțiune a lui Sărândan se referă la festivalul de film documentar FARAD, mai precis la deschiderea acestui eveniment, singurul de fapt care în epoca lui Falcă a reușit să aducă un plus în viața culturală muribundă a Aradului. Desigur, nu este meritul lui, singurul său merit în această treabă fiind lipsa lui de cunoștințe și faptul că, probabil, până acum, n-a vizionat niciodată un film documentar, de unde ușurința cu care i-a lăsat pe organizatori să-și vadă de treabă.

Vasile, în contratimp și contraspațiu, se achită minunat de sarcină, realizând o mică bijuterie publicistică în materie. Acum când jurnalistică de cultură există la Arad doar prin

și perechea lui de la Special, în rest minți odihinite scriu despre evenimentele culturale de parcă ar scrie despre recolta la hectar sau ultima vizită în județ a tovarășului, scurta nota din ARQ a lui Vasile merită pomenită, tocmai în ideea de mai înainte: există viață și între buruieni!

Am ținut să-l scot în evidență în acest context pe Vasile Sărândan și pentru a-l așeza acolo unde i-ar fi locul, nu între jurnaliștii de partid ai lui Falcă, cei care ne anunță pompos, precum Răzvan Crețu, că au obținut o audiență record, tăcând precum lebăda mută-n cucuruz despre subtextul acestui vârf de audiență: sezonul balurilor de boboci, nu neapărat vreo performanță jurnalistică,

mai degrabă munca de vâslaș modest a lui Vasile pe galera amiral a presei lui Ghiță.

Galeră care, precum bărcuțele din subordine, n-au scăpat o vorbă despre performanța jurnalistică reală și ieșită din comun a zilelor trecute, investigațiile de la Special care au dus la degradarea lui Andrei Ando și la naufragiul titanicului de la West TV și media, mă rog, cum zic ei. Singurul ziar care a prezentat evenimentele, e drept fără să insiste, a fost aradonul-jurnal arădean, parte a conglomeratului jurnalistic austro-ungar din vestul țării, singura publicație din Arad care depinde de Falcă doar la nivelul publicității și a venitului din reclame și anunțuri.

Specialii presei arădene au revenit în forță, după ce vreo jumătate de an au lăncezit, într-un fel de hibernare. De fapt, e și logic: loțcu, punct ochit, punct lovit, Ana a Dragoșului, punct ochit punct lovit, Bănă, de neclintit, după ce a bătut palma cu Falcă. Clar, motiv de ațipeală. Acum, oamenii și-au revenit și dă-i și anchetează. La greu... Faptu' că Fuliș a revenit la ziar, profund nemulțumit de „sejurul” la partid, și că anchetele vizează instituții subordonate lui Falcă, ăăă, Primăriei, sunt simple coincidențe.

Lucică, tot de la speciali, cel de la sport, să evităm confuziile, ne dă de gândit. Mai nou, Bucă intră la combinații, se „demarcă” prin anchete, centrează la... amintiri și face jocuri de cuvinte la fotbal. Luciiiiiiiiiiiiiiii, ne place, dar cu ultima las-o mai ușor. Păi faci jocuri de cuvinte cu și despre fotbaliști și cititori de știri de fotbaliști. D-aia-s comenturile zero la articolele astea.

Categoric, nu mai înțelegem nimic! La speciali citim că Johannis se întâlnește cu omologul său slovac la Nădlac. La aradoniști aflăm că din motive de deces de soacră, acțiunea „Nădlac” s-a anulat. acuma știrea de pe special e mai veche, aia de pe aradon e mai recentă, dar dacă tot suntem profesioniști, dacă tot folosim apdeturi (update, pentru anglofilii), apăi trebuia să amintim de săraca doamnă soacră de președinte, chiar dacă-i vichend (repetăm week end, pentru anglofilii). C-așai în presă...

Și dacă tot aminteam de Klaus Werner, dacă tot aminteam de aradoniști, apăi cum să spui că un german și un slovac — slavofil prin excelență — vor avea convorbiri tețe-î-tețe. Hm, ce caută franceza pe-aici, cu tot cu umlauturile pe care cu maxim profesionalism le-a pus autoarea? Parc-ar fi Tratatul de la Versailles sau cel de la Yalta, cu atâtea combinații lingvistice...

Și tot de aradon, dacă ne este cu cuviință. Citim de „Noaptea Bibliotecii județene”. Inițial am crezut că s-a-nchis Biblioteca, pe motiv de lipsă de cititori. Sau că s-a-nchis pe motiv că nu mai cotizează la Capitala cuplului Falcă&Ando (aia cică culturală și europeană, care deși a dat cu mucii-n fasole ar mai fi vrut să sugă bani). Dar, nu! Cică e un articol de bine. Că e noaptea Bibliotecii ca o formă de manifestare nocturnă, pozitivă, că cultura nu doar me etc. Brrr! Oricum, văzând titlul, ne-au apucat frisoanele.

Și când am crezut că Andrei Ando, autorul moral al suspendării West TV și faptic al desființării Observatorului, se va ascunde și-n gură de șarpe, numai să scape de oprobiul societății — atâta cât mai există și acesta — iaca omu' nostru o mai comite o dată. Vine și ne spune de PSD, de nu știm ce site (ba știm, dar facem pe inocenții!), că cum sunt ca niște eroi cașaventiști. ba Ando mai amintește, răsucind cutitul în rana unor colegi, tocmai de Observator. Uită, însă, Ando, că prin asta se inculpă. Adică acum e de rău ce face „un ziar on-line” în colaborare cu PSD, dar amintește că Observatorul (condus tocmai de Ando) a făcut același lucru, fără succes. Dar atunci a fost bine! Sau cel puțin așa deducem. Noi atât: culmea tupeului, culmeau ipocriziei, marca Ando!!!

Brain foarte special

VonMeister Residence 3 Cartier Alfa, str. Zorilor, nr. 1 tel. 0736.644.345

Bloc de 18 apartamente
cu 1, 2, 3 sau 4 camere.

Koveși (DNA) contra „Ghiță” (SRI). Statul contra mafiei ?

Dacă până acum existau îndoieli cu privire la natura relației „Ghiță” - SRI și implicarea SRI în scandalul „Ghiță” - Koveși, ultimele declarații ale lui „Ghiță” și modul elaborat în care sunt lansate, începe să limpezască definitiv apele și să clarifice de partea cui e SRI și unde se situează instituția în războiul „Ghiță” - DNA. Adică între stat și infractori.

Am anticipat încă de anul trecut că SRI - deși părea altfel, pentru că jucau perfect rolul de apărători ai statului de drept și de luptători antifraudă și anticorupție -, nu va reuși să transforme și DNA într-un instrument, precum a reușit cu ANAF. În cazul ANAF, după o campanie de denigrare a instituției (și în special a Gărzii Financiare), cu „limba în urechea” lui Băsescu și speculând ura lui Ponta împotriva Gărzii „dușmanului” Blejnar, SRI a preluat controlul total al Direcției generale antifraudă și al ANAF, prin detașarea (neconstituțională și nelegală, pentru că este clar, conform legii 14/1992 și Legii 188/1999, detașarea unor ofițeri SRI la ANAF reprezintă un conflict de interese, fiind interzis să activezi în două instituții bugetare) a 53 de ofițeri de la SRI la ANAF. Spre deosebire de diletanții ce au condus ANAF și, în special, a unui găgă profesional, precum Gelu Diaconu care, crezând că astfel își consolidează postul - obținut prin sprijinul mafiot al lui Relu Fenechiu și Dan Radu Rușanu -, a desființat Garda Financiară și a pus pe tava SRI întreg ANAF, procurorii DNA nu s-au lăsat vrăjiți, până la final, de teatrul sereistic, nici încălecați și nici intimidati de „reprezentările de forță” ale SRI, pentru că mulți dintre ei nu sunt șantajabili și nici nu le pasă de gradele sereiste și nici de diversiunile ziaristice dirijate. În final, după ce au ajuns la problemele de fond, adică Ponta, Ghiță, Dragomir, Adamescu, Rușanu, Tender, Cocos, Udrea, Blaga, etc., se pare că procurorii DNA au realizat că SRI nu e tocmai străin și nici total neutru de ce se petrece în România, având nisaiva cam multe interese (scuzați contradicția) în aceste jocuri de acaparat piața și controlul total al economiei

subterane. Așa că s-au trezit că în marele scenariu antifraudă și anticorupție regizat prin Decizia CSAT-ului băsist, SRI, în fapt, a încercat, se pare, manipularea DNA, urmărind s-o transforme într-o anexa a SRI, „militarizată” (prin secretul de serviciu), care să execute ordinele, fără să crâcnească. Însă procurorii DNA, spre lauda lor, de această dată, au reacționat exact cum era cazul: n-au mușcat momeala și și-au văzut metodic de treabă, fără discriminare, indiferent de nume și poziție. Culmea, în războiul SRI - DNA, deja declanșat, DIICOT - deși părea că se află în război cu DNA, după ce SRI le-a „eliminat” capul, pentru că n-a executat, se pare, ordinele coldiste -, a făcut cea mai tare mutare, servindu-i DNA dovada că SRI este duplicitar,

Laura Codruța Koveși și Sebastian Ghiță: două fețe ale aceleiași Justiții considerată echidistantă... Pentru unii mumă, pentru alții ciumă

respectiv că instituția n-ar fi chiar străină total de spionarea șefei DNA, ba chiar că ar vrea-o, ca și pe Bica, scoasă „în decor”, pentru a nu le încurca „planurile de viitor”. Logica derivă din faptul că SRI l-a monitorizat atât pe Adamescu cât și pe fostul lor coleg, Dragomir, caz în care știau foarte bine ce pun la cale cei doi (iar dacă nu știau e și mai grav pentru că erau obligați să știe prin punerea în executare a mandatelor de interceptare în cazul „Black Cube”) împotriva șefei DNA. Și cum „interesul poartă fesul”, cei de la SRI, întâmplător și din eroare (premeditată?) au „omis” să informze DNA cu privire la ce urma să se întâmple cu șefa instituției, nu pentru că n-ar fi fost „deontologic” ci pentru că

astfel își salvau „administratorii” afacerilor patronate (cele cu produse petroliere și IT la instituțiile bugetare, controlate în totalitate de cei din SRI, prin intermediul celor trei mari câștigători ai licitațiilor IT: fostele firme ale lui Ghiță Sebastian, Siveco și UTI). Ghinionul a fost că cineva a trădat (ori din SRI ori din DIICOT sau din ambele) și „mămăliga” omisiunii sereiste a explodat, punând în gardă DNA și pe șefa instituției că cineva „joacă icorect”. Logic, s-ar părea, în condițiile în care SRI își simțea amenințate multe din afacerile „patronate”; simțea „aer rece” în ceafă prin apropierea DNA de afacerile controlate și, mai ales, că nu mai poate controla DNA ca să protejeze firmele ce fac comerț cu produse petroliere și nici pe cele din domeniul IT, așa

Laura Codruța Koveși și Sebastian Ghiță: două fețe ale aceleiași Justiții considerată echidistantă... Pentru unii mumă, pentru alții ciumă

cum face în cazul ANAF, unde deține controlul total.

Indiferent însă de cum se va termina „măcelul” (este evident că lupta se dă între Koveși și DNA pe de o parte, Coldea, Băsescu, Ponta, Ghiță & Co. de cealaltă parte) este limpede că SRI nu mai formează un binom cu DNA și că, din păcate pentru România și firava democrație, la această oră este mai mult decât evident că SRI se află în tabăra viitorilor infractori condamnați, gen Ghiță, Ponta și cei din familia Băsescu. ?i nu pentru că există (cu excepția lui Ghiță), mare „dragoste” între SRI, Ponta și Băsescu, iar „dragostea” include puncte de vedere comune privind apărarea statului de drept, a democrației și justiției, ori lupta antifraudă și

anticorupție, ci pentru că, de această dată, SRI își simte amenințată poziția, simte că pierde controlul asupra DNA și că, în viitor, nu-și va mai putea proteja „afacerile” și pe „administratorii” lor, care înseamnă, în fapt, controlul total al fraudei fiscale și a devalizării banului public (e plin de dragomiri, cu averi de milioane de euro, printre coloneii și generalii SRI, în rezervă sau în activitate, ce-și văd amenințate averile obținute fraudulos). Departe de a convinge că sunt neutrii, informațiile aruncate pe piață și metodele utilizate (activarea celulelor din mass-media) arată, din contra, că SRI speculează clar momentul și încearcă, prin Ponta, Băsescu, Ghiță și alți ciraci care sunt scoși la interval (Apropo ! Faceți lista pentru că acum se deconspiră !) pentru luptă de „gherilă”, să recâștige poziția de forță și controlul asupra DNA, eliminând-o pe Koveși ca avertisment pentru restul procurorilor ce nu înțeleg cine-i „stăpânul inelelor”. Altfel, la poziția și informațiile pe care le deține, SRI i-ar fi pus de mult „fermoar la gură” lui „Ghiță” și l-ar fi „sacrificat”. Iar faptul că afișează o poziție „neutră”, e o dovadă că a ales clar de partea cui e în disputa „Ghiță” - Koveși. Și uite-așa s-a ales praful de marea campanie (vrăjeală) anticorupție cu SRI în rol de primadonă !

Pentru Ministerul Public și, în special, pentru DNA și DIICOT, acesta e momentul să înțeleagă că sunt o putere reală în stat și că ar fi cazul să nu se mai lase încălecați și târați în șmecheriile sereistice, utilizați în răfuiele politice sau vendete fiscale, pe pe post de ghioage la purtător (SRI). E cazul și timpul să avem o separare reală a puterilor în stat, așa cum prevede Constituția și nu doar formală, cum se întâmplă cât timp prelungim cutumele, metehnele, „jocul de glezne” și mizeria morală, tip securistă, a unei societăți controlată cazon de o instituție omni-prezentă (până și în dormitorul cetățeanului) care se vrea și omni-potentă (deasupra Constituției) și care își desfășoară mare parte din activitate în afara Constituției și legii și pe care o controlează, doar formal, Parlamentul.

Și dacă tot „s-a deschis

balul”, în locul DNA, în corpore, aș aprofunda rolul și motivele (șantajul, prostia, interesele, răzbunările, etc.) ce au determinat reprezentanții CSAT să adăuge la Legea 51/1991 și 14/1992 (inclusiv Băsescu care s-a lăsat sedus de argumentele perverse ale lui Coldea că evaziunea fiscală și corupția sunt amenințări la siguranța națională, chiar dacă legea nu le definea astfel) și să încalce Constituția prin substituirea Parlamentului. Toți, pentru că s-au lăsați seduși, interesați și păcaliți, ar trebui cercetați pentru abuz în serviciu pentru că, indiferent de justificare, extinderea competențelor SRI (în domeniul prevenirii evaziunii fiscale și anticorupției, unde SRI și-a mutat bagajele, inclusiv „câțel și purcel”, neglijând atribuțiile legale, pe care le-au abandonat încât România a devenit un bulevard al mafiei și teroristilor) s-a făcut prin încălcarea gravă a Constituției, CSAT substituind practic Parlamentul României, adaugând la legea siguranței naționale și cea privind funcționarea SRI, prin Decizie, ceea ce, conform Constituției, numai Parlamentul avea competență să hotărască.

Iar DNA a știut ce se întâmplă, dar a acceptat mizeria și imoralitatea, pentru că a crezut mai mult în scop decât în efect? Se pare că s-a înșelat și că e timpul să-și reînșereze poziția zdruncinată serios de SRI care a încercat s-o substituie total. Altfel, dacă Koveși și DNA pierd lupta cu SRI & Ghiță, Ponta, Băsescu, etc., ne-am întors de unde am plecat. Adică în urmă cu douăzecișicinci de ani, când Iliescu a metamorfozat Securitatea în SRI, reșezând-o în fruntea ierarhiei societății românești, cu toate „drepturile” fostei securități asupra cetățeanului și economiei naționale și cu tot cortegiul de abuzuri și discriminări sociale, pe motive imorale, practicate de cei care abuzează de poziția socială și de putere.

Pavel ROMAN

GRĂDIȘTE
ÎN CURTEA MAZDA
0722.590.200

SHOP CONSTRUCT
by RODSPECTRA

INCĂPĂ DE LA
30.00
LEI/MP

GRESIE/FAIANTĂ
ITALIA/SPANIA

MEISTER
ADEZIV
GRATIS

Esti meserias?
Vinó să îți ridici cardul
de reduceri !

www.vonmeister.ro

MEISTER
RESIDENCE

2 CAMERE
loc de parcare gratuit
de la 29.990 €
0736.644.345

VonMeister Residence
Cartier Alfa, str Pionierilor, nr. 32

Restaurant Cramă:

TAVERNA PECICANA
tradiții de horar

Info rezervări: 0736.616.693
Pecica, str. 501, nr. 1 (lângă sala de sport)

www.newsar.ro

„La obârșii, la izvor, ediția a IX-a, la Gyula — Ungaria

Festivalul de păstrare și promovare a tradițiilor populare românești

Duminică (2 octombrie 2016), la Gyula, în Ungaria, s-a desfășurat cea de a IX-a ediție a Festivalului de păstrare și promovare a tradițiilor populare românești „La obârșii, la izvor”. Manifestarea a fost organizată de Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria (EORU), cu sprijinul Consiliului Județean Caraș-Severin, al Fondului de Subvenții din cadrul Ministerului Resurselor Umane de la Budapesta, al Institutului Cultural Român din Budapesta, al Consulatului General al României la Gyula.

Evenimentul cultural-artistic a fost precedat de celebrarea Sfintei Liturghii în Catedrala Episcopală din Gyula, unde au slujit PS Lucian, episcopul Caransebeșului și PS Siluan, episcopul EORU, împreună cu un sobor de preoți și diaconi, din cele două eparhii, din care au făcut parte

economic al EORU. Răspunsurile liturgice au fost date de grupul psaltic „Ethos” al Episcopiei Caransebeșului, iar la slujbă au participat peste 200 de credincioși din Gyula și alte localități apropiate din Ungaria (Micherechi, Chitighaz, Bățania, Săcal, Aletea, Otlaca-Pustă, Cenadul Unguresc, Jaca etc), dar și din România. Preasfințitul Părinte Siluan a mulțumit pentru prezență oaspeților din județul Caraș-Severin, în frunte cu PS Lucian și cu președintele Consiliului Județean.

La manifestări au participat printre alții Florin Trandafir Vasiloni, consulul general al României la Gyula, Ioan Fodoreanu, consulul general al României la Szeged, Gabriela Matei, directorul Institutului Cultural Român de la Budapesta (ICR), Tiberiu Juhasz, președintele Autogovernării pe Țară a Românilor din

Gheorghe Țunea, directorul Centrului Județean pentru păstrarea și promovarea culturii tradiționale Caraș-Severin, Dan Liuț, director la Casa de Cultură din Bocșa, prof. univ. Dr. Ramona Lile, rectorul Universității Aurel Vlaicu din Arad, prof. univ. dr. Aurel Darău, prorector al Universității „Vasile Goldiș” din Arad, Margareta Tat, primarul localității Micherechi, Gheorghe Cozma, directorul Oficiului AȚRU, Delia Kovacs, redactor-șef al publicației Cronica, Anca Becan, redactor la publicația Foaia Românească, ș.a.

Festivalul folcloric, la care au participat peste 250 de persoane, a debutat după amiază pe scena Centrului Cultural de la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Gyula (LNB) și i-a avut în centrul atenției, ca protagoniști, pe artiștii interpreți de muzică populară și dansatori, membri ai Ansamblului Folcloric „Semenicul”, din Reșița, ansamblu aflat în prezent sub egida Centrului pentru păstrarea și promovarea culturii tradiționale Caraș Severin și care a fost înființat în anul 1969, una dintre cele mai longevive formații de acest fel din România. Aceștia au fost susținuți pe durata întregii manifestări de orchestra „Virtuozii Semenicului”, condusă de maestrul Petrică Viță, iar prezentarea spectacolului a fost făcută de Dan Liuț, realizator de emisiuni tv. În deschiderea acestui festival, la care au participat preoți și credincioși din parohiile aparținând Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, au luat cuvântul Preasfințitul Părinte Siluan, care a adus mulțumire tuturor celor care au sprijinit realizarea ediției din acest an, artiștilor și autorităților din Caraș Severin, reprezentanților Institutului Cultural Român din Budapesta, ai Consulatului General al României la Gyula, LNB, AȚRU și Autogovernării de Naționalitate Română din Gyula, precum și Fondului de

Subvenții din cadrul Ministerului Resurselor Umane de la Budapesta. Preasfințitul Părinte Lucian, Silviu Hurduzeu, președintele CJ Caraș-Severin și consulul general Florin Trandafir Vasiloni, au transmis cuvinte de salut.

Un element care a adăugat valoare ediției din acest an al manifestării, l-a constituit și expoziția de costume populare românești vechi, reprezentând cele 4 zone folclorice al județului Caraș-Severin, amenajată cu sprijinul Muzeului Județean de Etnografie și al Regimentului de Graniță din Caransebeș, precum și costumele populare mai noi, din colecția familiei Ionașcu, din Reșița, care au fost expuse pe scena spectacolului.

În deschiderea Festivalului, echipa de dansuri populare a Centrului de Documentare și Informare al AȚRU, au prezentat două jocuri tradiționale românești din Aletea și Micherechi, iar programul prezentat de membrii Ansamblului „Semenicul” a fost structurat în forma unui dialog între generații, care are ca scop prezentarea, dar și ducerea mai departe a valorilor și tradițiilor populare românești.

Festivalul s-a încheiat cu o horă românească, dar și cu o masă comună, asigurată de organizatori.

printre alții arhimandrit Constantin Timiș, vicar eparhial al Episcopiei Caransebeșului, pr. Origen Sabău, consilierul cultural al EORU, pr. Teodor Marc, consilierul

Ungaria (AȚRU), Silviu Hurduzeu, președintele Consiliului Județean Caraș Severin, Ionuț Popovici, vicepreședintele Consiliului Județean Caraș Severin,

În vizită la românii din Hajdu-Bihar (Ungaria)

În zilele de 26-28 septembrie 2016, Excelența Sa Florin Trandafir Vasiloni, consulul general al României la Gyula, a efectuat o vizită în localități din județele Hajdu-Bihar. Diplomatul român a vizitat primăriile localităților Jaca (Dzakca), Veched (Vekerd), Darvas (Darvas) și Peterd (Mezopeterd), având întreveneri cu primarii și alți responsabili din administrațiile celor patru localități situate în județul Hajdu-Bihar.

În toate aceste localități trăiesc membrii ai comunității istorice românești din Ungaria, precum și familii de români care s-au stabilit în Ungaria după anul 1990. Șeful misiunii diplomatice românești de la Gyula a vizitat în aceste zile bisericile ortodoxe române din cele patru localități, aflate în grija pr. Cosmin Pop. Două dintre bisericile vizitate sunt monumente istorice (Jaca și Veched). În aceste biserici se găsesc cărți, obiecte de cult și obiecte de artă, precum și inscripții vechi, care arată

vechimea și continuitatea existenței comunităților românești în această regiune. De asemenea, consulul general Florin Vasiloni a avut întreveneri cu reprezentanții Autogovernării Românești din Peterd, vizitând și grădinița din această localitate.

Consulul general a discutat cu responsabilii localităților amintite despre situația comunităților românești precum și despre posibilitatea întăririi legăturilor cu localități din România, în vederea dezvoltării unor proiecte comune.

Consulul general Florin Vasiloni, la deschiderea anului universitar la Arad

În data de 3 octombrie 2015, consulul general al României la Gyula (Ungaria), Excelența Sa Florin Trandafir Vasiloni, a participat la deschiderea anului academic 2016-2017 la Arad. Manifestarea a fost organizată în comun, pentru prima dată, de către Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad (UAV) și Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad

(UVVG). La aceste universități studiază mai mulți tineri din comunitatea românească din Ungaria. Deschiderea anului academic, la care asistat cca. 2.000 de persoane, a avut loc la Sala Sporturilor din Arad. Alături de cadre didactice și studenți au participat fețe bisericești, oficialități județene și locale, parlamentari, reprezentanți al Inspectoratului Școlar Județean, conducători de licee și instituții, părinți și alți invitați.

Au adresat cuvântări IPS Timotei, Arhiepiscopul Aradului, Cosmin Pribac, prefectul județului Arad, Iustin Cionca, președintele C.J. Arad, Florin Vasiloni, consulul general al României la Gyula, Gheorghe Falcă, primarul Aradului, Claudiu Mladin, inspector școlar general Arad. Discursuri mai ample au adresat prof. univ. dr. Ramona Lile, rectorul UAV și prof. univ. dr. Coralia Cotoraci, rectorul UVVG. În cadrul manifestării, prof. univ. Dr. Lizica Mihaș, fost rector al UAV și prof. univ. dr. Aurel Ardelean, președintele UVVG, au primit medaliile de cetățeni de onoare ai Aradului.

BĂRFE SPORTIVE

● **Marile sfaturi
vin de la oameni mari!**

Partida dintre UTA și Juventus București. Acum, recent, sâmbăta trecută. Mulți nervi, multă tensiune. La un moment dat, un jucător al oaspeților cade la pământ și colegii dau mingea afară pentru a primi îngrijiri medicale. Sigur, un tertip des utilizat de orice echipă de fotbal

care dorește să tragă de timp pentru a câștiga un meci. Un șiretlic folosit și de UTA în alte partide pentru a obține cele trei puncte. Iar atunci, de la tribuna oficială se aude un glas puternic: „Măăăă, să nu le dați mingea înapoi! Jucați voi mingea, nu le-o dați!” Da, un bun sfat fairplay, un sfat de un adevărat profesionist. Venit din două părți. De la doi mari conducători. Alexandru Meszar și Codru Grădinaru (foto). Așa da, așa se cresc juniorii arădeni!

● **Fusă, fusă și se dusă!**

Cam așa se poate rezuma scurtul periplu al celor de la Șoimii Pâncota în acest sezon. Amăgiți de italiei veniți cu mari promisiuni, totul se duce încet dar sigur pe apa plutei. După ce au fost plimbați pe la Siria și trimiși în deplasări cu mașinile personale, a venit și momentul mutării. Marii patroni italieni vor să mută echipa pe la Pitești. Probabil, pe acolo au găsit pe altcineva să prostească. Marea problemă e că deoarece nu au echipă de juniori, urmează să fie excluși din campionat. Și uite așa dispare încă o echipă din peisajul fotbalistic arădean. Dar cei care conduc destinele sportului arădean au alte treburi mai importante de făcut decât să caute soluții.

● **Serios, cât timp
ne mai prostiți?**

Un nou sezon, aceeași poveste de care și noi ne-am plictisit. Baschet Club ICIM Arad a început un nou campionat dar continuând pe aceleași considerente. Iar s-au adus multe jucătoare din

străinătate și încă de la început ni s-a spus același lucru: noi nu avem bani, avem bani puțini și de aceea nu putem emite pretenții la câștigarea campionatului. Păi dacă tot nu aveți bani, pentru ce ați adus sârboace și americane? De ce nu vă bazați pe jucătoare tinere arădene? Noi ne tot întrebăm, dar nimeni nu răspunde ...

Când te uiți doar la rezultat, nu la motive

Adrian DUMITRU

La ora la scriu aceste rânduri nu se știe încă soarta lui Roland Nagy. Conducerea clubului s-a întrunit pentru a decide dacă va continua cu el sau nu. Din câte aud, se va supune la vot viitorul lui Roli. Sincer, mă apucă râsul când așa ceva.

La care voturi să se supună? Tot orașul știe că un singur om conduce acest club și anume Alexandru Meszar. Va vota el în tripla lui calitate și anume director la DJTS, președinte la UTA și președinte la Atletico? Poate și ca om impus de Gheorghe Falcă și executant al ordinelor acestuia? De când a pornit tot acest proiect hibrid, clubul nu a avut o conducere în adevăratul sens al cuvântului. Nimeni nu mișcă în club fără acordul lui Alexandru Meszar. Sunt vreo trei, patru oameni care dețin funcții, dar le dețin doar onorific. Unul completează foaia de joc, unul se ocupă de

marketing, unul nici el nu știe exact ce are de făcut. Ba da știe, să spună cuvinte frumoase lipsite de substanță, să își dea acordul pentru cântarea manelelor în vestiare după meciuri și să ia la rosst ziaristii pentru că scriu adevărul. Ah da, și am uitat cel mai important aspect, să mușamalizeze pe cât posibil toate lucrurile rele care se întâmplă în club.

Aproape tot Aradul se uită acum urât spre Roli Nagy, pentru că are aceste rezultate nesatisfăcătoare. Dar se uită tot ce a făcut bun acest om pentru club. Faptul că mereu în toate perioadele grele a venit și a pus umărul. A acceptat să antreneze în condiții greu de imaginat, a reușit să țină vestiarul unit în ciuda tuturor restanțelor financiare. Nu a spus nimic public despre toate problemele. Nu a comentat la nicio decizie de sus, a făcut totul așa cum trebuia făcut. A cerut jucători,

dar nu i s-au adus. A știut că valoarea lotului din acest sezon este mult sub cea de anul trecut. A anticipat aceste rezultate, pentru că la urma urmei nu este Guardiola să facă minuni. Dar cu toate acestea, a tăcut din gură și nu a spus nimic. Iar acum toate oalele se sparg în capul lui. El și familia lui sunt înjurați, i se cere demisia și se uită toate lucrurile bune pe care le-a făcut.

Nimeni însă nu are curajul să privească imaginea per ansamblu. Să vadă că UTA Bătrâna Doamnă de acum este rezultatul acțiunilor unui singur om. Da, și Meszar are meritul său în cele bune petrecute la club. Dar este principalul vinovat pentru tot ceea ce se întâmplă negativ acum. Dar nimeni nu spune nimic. Oare de ce? Dacă e așa bun manager cum îl vede toată lumea, de ce nu face ca lucrurile să meargă strună? ?tiu, va veni vechea placă cu „dar cine să vină în locul lui?”. Păi da,

cine să vină? Pentru că tot ce e acum în club, toată structura sa este creată de el. Oricine va veni se va prinde de cap. Cum să faci trei echipe de seniori, când tu te plângi mereu de bani? Cum să te lauzi că ai mulți juniori buni (sigur, ai lui Atletico) dar pe aceia care ți-au adus rezultate să îi îndepărtezi de la club pe alte motive decât cele sportive și de performanță? Cum să accepți ca un antrenor să decidă absolut totul în privința jucătorilor tineri și — repet! — nu pe criteriile de performanță sportivă? Pentru situația existentă acum la club nu este un singur vinovat, chiar dacă se încearcă prin toate metodele să se acrediteze ideea că doar Nagy este de vină. Sunt mai mulți dar preferăm să ne uităm în altă parte.

P.S. Pot să fac un pariu. Dacă Roli va fi demis, conducerea echipei mari va fi preluată de cuplul Oprescu Păcurar. Vă ține pariul?

Black&White

Bâlba-n fluier

Gelu BOCI

A trecut ceva vreme de când „pana mea” nu a mai gădilat „fenomenul arbitraj” (pentru că arbitrajul românesc este pe alocuri, uneori, chiar „fenomenal!”). Nu sunt un fan al Diviziei A (mă rog, Liga I) dar, totuși, am văzut, ca tot omul pasionat de sport, ceva meciuri din primele două divizii, la Tv. Deciziile hazlii și total aiurea ale arbitrilor m-au determinat să scriu acest articol. De dragul vostru și, pentru ușurarea mea, cu sacrificiile aferente. Scriu cu creionul pe o foaie de mate, dotat cu radieră și ascuțitoare! Dacă tot vorbim de sacrificii... Asta pentru că mi s-a „bulit” PC-ul, (clasic și verificat) la momentul nepotrivit. Toate astea spre diperarea amicului ce va trebui să culeagă textul. Pardon, mon ami!

Dar să revenim, că a început să mă doară mânuța. Să revenim la ale noastre, la divizia noastră „fantastică” acompaniată de arbitraje „fantasmagorice”

Nu sunt pregătit să dau exemple ancorate în situații anume. Voi vorbi, de data aceasta, generic, fără argumentații cu date, cifre etc. Am ales varianta scurtă. La obiect! Catastrofalul arbitraj la care fac referință își trage seva bolnavă din „măruntaietele FRF”, adică Cca, mama arbitrajului ce este supusă

FRF și Ligii Profesioniste care, la rândul lor, sunt tributare intereselor ce aduc profit acolo unde trebuie, ca toată lumea să fie mulțumită. Vorbim de o lume nevăzută unde se învârt sume demne de industria numită Fotbal!

Greșelile de arbitraj, în marea lor majoritate, sunt omenești. Lipsa de experiență, condiția fizică slăbuță sau psihicul labil. Iată trei vectori care pot fi dezvoltati, ramificați. Numai că apar greșeli suspecte în momente cheie, la scoruri ciudate și-n partide speciale. Și atunci, iertați-mi naivitatea, dar îmi permit să gândesc măcar în trecere la casele de pariuri ori la investitorii nevăzuți. Sper din tot sufletul să greșesc sincer și necondiționat. Să considerăm pista asta înfundată dar cu drept de... recurs.

Faptul că toate instituțiile de stat sunt conduse falimentar și-n interesul partidelor ce și-au numit miniștrii, bla-bla..., până la directori, este unul cunoscut, condamnat dar indestructibil! No comment!

Scuzați, a fost un derapaj ușor necontrolat, gândesc ramificat, gen Napoleon; ideile mi se suprapun, interpun dar nu mi se impun. Punct!

Revenind și revenindu-ne, șeful FRF, domnul Burleanu, dealtfel un orator fără bălbe

în discursuri și conversații, unde nu-i străin nici de intonații de efect, este total gol de conținut, etalând habarnimul clasic al unui conducător ce nu-i în domeniul lui. Fotbalul, la fel ca zidăria, are nevoie de meseriași. Clar! Domnul Burleanu nu-i meseriaș la fotbal. Și atunci ce caută la conducerea FRF și cum a ajuns acolo?

Când vom găsi răspunsuri la aceste întrebări, răspunsuri coerente, cinstite și clare, tot atunci vom afla de ce arbitrajul nostru condus prin corespondență de un grec (!!!) este de toată jena.

Am să cam închei. M-am dezvățat să scriu pe hârtie. Îmi urmăresc greu ideile. Sper la altceva, în numărul viitor.

P.S. Ora 14, sâmbătă 8 octombrie 2016. Am terminat articolul de față și sunt străfulgerat de un gând. Astăzi, în preliminariile CM, se joacă la Tv. Armenia-România. Nu dau pronosticuri, numai că jocul se va desfășura la Erevan. Și când spui Erevan te gândești, nu?, la Radio Erevan! Sper ca rezultatul din această seară să nu ne includă în colecția de bancuri a celebrului post de radio armean. Unul care chiar există în carne și oase, ziduri și ferestre. Amin!

www.newsar.ro

VON MEISTER
garantia calitatii germane
www.vonmeister.ro

Citește azi ce scriu ziarele de mâine!

Pizzeria MIA Calea Romanilor nr. 10, Arad

Pentru comenzi la domiciliu: tel: 0257/283 000, 0741/283 000

CONTRAEDITORIAL

Verdele vecinului nu e mai verde decât Aradul

Notorius

Ca un făcut, Aradul a capotat lamentabil și în cursa pentru Capitala Verde a Europei în 2018.

De fapt, hai să fim exacti până la capăt, nu Aradul, ci echipa administrativă a orașului patronat la vârf de cel pe care o lume întreagă îl știe doar de Ghiță.

?i nu pentru că ar fi atât de popular precum Ghiță ceta de la porțița fetei Stratan, ci pentru că lumea cea bună a urbei nu-l mai poate pomeni decât la diminutiv. Iar asta nu pentru că ar fi atât de mic și simpatic, ci pentru că este antipatic. Mic, mic, dar antipatic rău.

Ca un puștan care încearca să ascundă părinților ultimele note de trei și patru și că din această cauză dirigintele ar vrea să-i vadă și să le vorbească, Ghiță al nostru n-a suflat o vorbă despre eșecul încercării lansate anul trecut.

Faptul că Aradul a fost eliminat din lista scurtă se știa din mai, însă pezevenghiul de primar a tăcut chitic, mălc, precum o sirenă mută legată la gură cu o eșarfă galbenă de partid printre porcii din cucuruz.

De fapt, ca să fim din nou foarte exacti, nici acum n-a spus nimic despre eșec, am aflat cu toții oarecum indirect prin și numai dacă am fost atenți la ordinea de zi a sedinței CLM de vineri, 30 septembrie.

Primul punct al acestei liste formula inițiativa lui Ghiță, primarul Aradului, de a susține candidatura Aradului la titlul de Capitala Verde a Europei pentru 2019.

Nu v-ați fi dat seama, așa-i, șmecher rău Ghiță al nost! Așa ar fi făcut și elevul Ghiță, n-ar fi zis nimic părinților de faptul că a bucat la două materii — în cazul nostru capitala culturală și cea verde —, ar fi zis ceva despre niste examene prelungite din cauza unui nou sistem de notare, exact cum a transformat Ghiță al nost eșecul în victorie ca să ne putem bucura pentru Timișoara, iar la cea verde avem tot timpul cât este el primar.

Cu atât mai mult cu cât în cazul capitalei verde nu este nimeni pe care să arunce rahatul sau șuhaida, tot un drac, inițiativa a fost a lui, el fiind în acest caz atât Alfa cât și Omega (propun un cartier cu acest nume!) proiectului, cel puțin noi n-am aflat până acum de nimeni care să se fi ocupat de el.

De proiectul cu capitala verde!

Dar nu-i bai! Chiar dacă vom buca la toate materiile și pe toate planurile, va fi bine.

Avem un primar, Ghiță, care are explicații la toate, oricând ne va putea convinge că iarba vecinului nu este mai verde ca a noastră, doar că lumina cade altfel pe ea...

NOI NU SUNTEM BANALI

Darius, 12ani, baschetbalist

www.newsar.ro

Citește azi ce scriu ziarele de mâine!

Restaurant Cramă:
TAVERNA PECICANA
 tradiții de bozar
 Info rezervări: 0736.616.693
 Pecica, str. 501, nr. 1 (lângă sala de sport)

BAZA SPORTIVĂ VLADIMIRESCU
 Oferă tuturor celor interesați în practicarea sporturilor de echipă, posibilitatea de a face sport în aer liber pe terenul sintetic din incinta Complexului sportiv.
 Având o suprafață nouă, din iarbă sintetică de calitate, terenul răspunde tuturor cerințelor de ultimă oră, beneficiind și de instalație de nocturnă.
 De asemenea, se oferă acces la vestiare, dotate cu dușuri cu apă caldă.
 Informații suplimentare și rezervări, la telefonul: 0743-144.735

Ce mai fac aleșii noștri?

Cu glonțul pe lângă ureche

Iustin Cionca, președinte al Consiliului Județean Arad, era cât pe ce s-o comită. La ultima ședință de Consiliu, au fost două puncte fierbinți, postate unul după celălalt. Primul, de trecere a noului TBC de la constructor la Consiliul Județean. Al doilea, de trecere a aceluiași spital de la Consiliul Județean la Spitalul Județean. Adică un fel de preluare

O, tempora! (vorba lui Tifi)

„colet” și predare „colet”. Până aici simplu. Doar că primul punct a căzut la vot. Automat cel de-al doilea punct trebuia retras. Păi, ce să dea Consiliul la Spital dacă n-a primit clădirea? Cionca, probabil din neștiință (e grea funcția asta, făcută cadou de partid), a supus la vot și al doilea punct. Bun, și?, vă veți întreba. Păi, dacă al doilea punct trecea? Consiliul Județean trebuia să predea clădirea TBC din Grădiște Spitalului Județean fără s-o primească. Așa e când ai făcut studii juridice, dar prin corespondență.

Restaurant-cafenea
DECEBAL
 Blv. Decebal nr.2, Arad

Meniu zilei la doar
12 lei

REZERVĂRI LA TEL.0754620049

CĂLUGĂRENI
 Telefon: 0740.666.668

UNIVERSITATEA „AUREL VLAICU” ARAD

STUDII UNIVERSITARE DE LICENȚĂ, MASTER ȘI DOCTORAT

www.uav.ro

se aprinde din prima!
Flacăra roșie

Tel.: 0357/407 246

Fax: 0357/407 245

E-mail: flacararosie@gmail.com

ISSN 1842 — 9947

Manager economic, financiar și fiscal: **Geo MARC**

Colegiul redacțional:
 Pavel Roman, Adrian Dumitru,
 Orlando Toader, Horia Medeleanu,
 Gelu Boci, Viorel Simulov
 și TIFI Grădinaru

Tipărit la
 CPT - Cluj

Materialele și foto aparțin
 „Romulus Dubat RO. Bt”

Reproducerea acestora este
 interzisă fără acordul proprietarului.

Săptămânal arădean de opinii, dezvoltări, pamflet și sport

Nu ne târâți prin tribunale! Materialele publicate sunt PAMFLETE și vă invităm să le tratați ca atare